

σύντροφος

σύντροφος, ο, θηλ. **συντρόφισσα, η**, ουσ. [<αρχ. σύντροφος (= που τρέφεται μαζί)], ο σύντροφος. **1.** ο σοσιαλιστής, ιδίως ο κομμουνιστής: «κάθε βράδυ όλοι οι σύντροφοι της γειτονιάς μας μαζεύονται στα γραφεία του κόμματός τους». **2.** φιλική προσφώνηση μεταξύ σοσιαλιστών, ιδίως κομμουνιστών: «πώς τα περνάς, σύντροφε, τον τελευταίο καιρό;». **3.** οτιδήποτε μας κρατάει συντροφιά, μας συντροφεύει: «όταν ταξιδεύει, έχει πάντα για σύντρόφό του ένα βιβλίο». (Λαϊκό τραγούδι: *τα φώτα λάμπουν στην πολιτεία κι εγώ μονάχος μες το κελί κι απόψε πάλι θα ξαγρυπνήσω με **σύντροφό** μου ένα κερί // μπουζούκι **σύντροφε** πιστέ, εσύ μονάχα μένεις σ' αυτή την ψεύτικη ζωή, να μου τηνε γλυκαίνεις*).

- ο (η) σύντροφος της ζωής, ο σύζυγος, η σύζυγος: «τη διάλεξε για σύντροφο της ζωής του || είναι πολύ θλιμμένη, γιατί έχασε το σύντροφο της ζωής της». (Λαϊκό τραγούδι: *είπα να σε κάνω άνθρωπο, **σύντροφό** μου στη ζωή,μα γι' αγάπη τόσο όμορφη δεν επλάστηκες εσύ*).

- ο χειρότερος σύζυγος, ο καλύτερος σύντροφος, λέγεται συμβουλευτικά σε γυναίκα που παραπονιέται για την κακή συμπεριφορά, για την κακή διαγωγή του συζύγου της και το υπονοούμενο είναι πως, αν τύχει και τον χωρίσει, θα ζει μόνη και είναι σε όλους γνωστό πως είναι αβάσταχτη η μοναξιά, ιδίως σε μεγάλη ηλικία.

- το ψωριάρικο σκυλί, το σύντροφό του θε να βρει, βλ. λ. [σκυλί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας